

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 23 grudnia 1963 r.

w sprawie likwidacji przymusowych lokalnych zrzeczeń prywatnych właścicieli nieruchomości.

Na podstawie art. 86 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przymusowe lokalne zrzeczenia prywatnych właścicieli nieruchomości, utworzone na podstawie rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej, Skarbu i Budownictwa z dnia 10 sierpnia 1949 r. w sprawie utworzenia przymusowych lokalnych zrzeczeń prywatnych właścicieli nieruchomości (Dz. U. Nr 51, poz. 336), zwane w dalszym ciągu „zrzeszeniami”, wchodzą w stan likwidacji z dniem 1 stycznia 1965 r.

2. Od dnia wejścia w stan likwidacji brzmienie nazwy zrzeczenia uzupełnia się przez dodanie wyrazów „w likwidacji”.

§ 2. 1. Organy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskich rad narodowych (rad narodowych osiedli), na których terenie znajdują się zrzeczenia, wyznaczają likwidatorów zrzeczeń najpóźniej na 3 miesiące przed wejściem w stan likwidacji, tj. najpóźniej 1 października 1964 r., określając równocześnie termin zakończenia likwidacji zrzeczenia, nie dłuższy niż rok, oraz określając przeznaczenie majątku pozostałego po likwidacji zrzeczenia.

2. Likwidatorem może być członek zrzeczenia lub inna osoba fizyczna, wyznaczona przez organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej (ust. 1).

§ 3. Jeżeli zamiast zlikwidowanego zrzeczenia zostanie utworzone oparte na zasadach dobrowolności lokalne zrzeczenie właścicieli domów bądź też lokalne zrzeczenie osiedlowe, majątek zrzeczenia pozostały po likwidacji może być przekazany nieodpłatnie nowo utworzonemu zrzeczeniu.

§ 4. Ogłoszenie o ustanowieniu likwidatora, terminie zakończenia likwidacji i o zgłaszaniu wierzytelności w terminie nie krótszym niż 6-miesięczny powinno być podane do wiadomości w dzienniku urzędowym właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek organu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla).

§ 5. 1. Do zakresu działania likwidatora należy:

- 1) zawiadomienie banku finansującego zrzeczenie o postawieniu go w stan likwidacji,
- 2) sporządzenie przy współudziale członków byłego zarządu zrzeczenia bilansu otwarcia likwidacji zrzeczenia,
- 3) sporządzenie wykazu zgłoszonych wierzytelności bezspornych (udowodnionych) i spornych (będących przedmiotem procesu lub nie udowodnionych),
- 4) sporządzenie planu finansowego likwidacji i planu zaspokojenia zobowiązań,
- 5) ściąganie należności przypadających na rzecz zrzeczenia i spłacenie zobowiązań zgodnie z planem,
- 6) sporządzenie bilansu na dzień zamknięcia likwidacji oraz sprawozdania z przebiegu i zakończenia likwidacji,
- 7) przedstawienie bilansu na dzień zamknięcia likwidacji

i sprawozdania z przebiegu i zakończenia likwidacji do zatwierdzenia organowi do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla),

8) przekazanie majątku pozostałego po likwidacji zrzeczenia zgodnie z decyzją organu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla).

2. Likwidator ma obowiązek przeprowadzenia likwidacji zrzeczenia w jak najkrótszym czasie, dbając przy tym o to, aby majątek likwidującego się zrzeczenia nie uległ nieuzasadnionemu uszczupleniu.

3. Likwidator nie może zbywać majątku nieruchomego oraz rzeczy ruchomych zrzeczenia o wartości ponad 3.000 zł bez pisemnej zgody organu do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla).

§ 6. 1. Wierzyciele powinni zgłosić swoje wierzytelności likwidatorowi w terminie ustalonym w ogłoszeniu (§ 4).

2. Jeżeli wierzytelności są bezsporne, lecz nie są jeszcze wymagalne, lub są sporne, kwoty potrzebne na ich pokrycie powinny być przed zakończeniem likwidacji złożone do depozytu sądowego.

3. O odmowie uznania zgłoszonej wierzytelności za sporną z powodu niedostatecznego jej udokumentowania likwidator powinien powiadomić wierzyciela na piśmie w ciągu czterech tygodni od daty zgłoszenia wierzytelności.

4. Wierzyciele, którzy zgłosili wierzytelności po upływie terminu określonego w ust. 1, mogą ich dochodzić z majątku pozostałego po likwidacji zrzeczenia.

§ 7. Należności przypadające od zrzeczenia powinny być zaspokajane w następującej kolejności:

- 1) koszty prowadzenia likwidacji,
- 2) należności ze stosunku pracy,
- 3) należności z tytułu podatków, opłat skarbowych i kredytów bankowych,
- 4) inne należności.

§ 8. 1. Gdy majątek zrzeczenia nie wystarcza na pokrycie zgłoszonych wierzytelności, likwidator zgłasza wniosek o ogłoszenie upadłości.

2. Postępowanie upadłościowe przeprowadza się na podstawie przepisów z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. Nr 93, poz. 834 z późniejszymi zmianami).

§ 9. 1. Koszty likwidacji zrzeczenia, w szczególności wynagrodzenie likwidatora i niezbędnego aparatu biurowego, pokrywa się z majątku likwidowanego zrzeczenia.

2. Członkowie zarządu likwidującego się zrzeczenia za udział w sporządzeniu bilansu i sporządzeniu zamknięć rachunkowych mogą otrzymać wynagrodzenie w wysokości określonej przez organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla), o ile osoby te nie pobierają w tym czasie wynagrodzenia ze zrzeczenia.

§ 10. W razie stwierdzenia niedostatecznego postępu w prowadzeniu likwidacji zrzeczenia organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla) może w każdym czasie odwołać likwidatora wyznaczając innego likwidatora.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*